

În părălă eî, și mai păuînă galbenă de către patră mîi de anni ai îmormântării cătă de spaimă.

— Och! mărturie femeia, și eă, amă văzută pe fiulă meă Abel mărturindă preotul Maria bede mărturindă pe fiulă eă Iisus!..

— Femeie, răspunse bătrânelă, sănătă, totă și nu și adduce a minte de cătă de vînd lăcrămașă: că în urma gărușelor tale drapelă aceasta își dă astăzi sfârșitul ne crăce!

Și amândoi intindeau către Iisus mănele loră căre condusseseră pășii celoror dinții oameni, și spiră:

— Eptape! eptape, Iisus! eptape pentru părintele și pentru mama omenipă!..

Isaac bedea toate acestea ca vînd săptămîntul său, la lămina faimăriilor, la sfârșirea vîzeliei, la vîndetălă tănetălă.

Părinte a trea oară, atâtă, se mai săcă tăcere pe în naștere, și se aștează săzvălă lui Iisus căre zicea:

— Totălă a perită!.. Părintele meă! părintele meă! îmi daă sfătulă meă între mănele tale!..

Și, lăsindă să ţină capulă pe pentălă săvădălă lui Dumnezeu săkoasse vînd șemetea vînoră, și să detine sfârșitul...

Totă de odată, tăsnetălă căză în doară-zecă de lăcrăi disperație; se așază glasul de încoperi treckindă capă sănătă în toate părțile spre a se dăce să dea de mărire lămătioră ce se înveptă în spațiu moartea măntuitălor... Temptălă se înfioră, se înclină, se pedică și se înclină eare; vălălă dene săntele săntelor se